

Tro uden at se!

En troende dampskibskaptajn fortalte engang følgende for en medrejsende efter at de havde passeret Newfoundland:

Forrige gang jeg passerede dette sted – for fem uger siden – skete der en revolution i mit åndelige liv. Vi havde Georg Müller ombord.

Jeg havde stået på broen uafbrudt i fire og tyve timer, og der var tæt tåge. Da kom Georg Müller op til mig og sagde: ”Kaptajn, jeg er kommet for at sige Dem, at jeg må være i Quebec lørdag eftermiddag.”

”Umuligt, svarede jeg. ”Hvis ikke Deres skib kan føre mig dertil til den bestemte tid, så har Gud andre udveje. Jeg har nu i 57 år aldrig brudt en aftale. Lad os gå ind i kahytten og bede.”

”Hr. Müller,” sagde jeg, ”ved De hvor tyk denne tåge er?”

”Nej, ” svarede han, ”men mine øjne ser ikke tågens tæthed, men på den levende Gud, som styrer enhver omstændighed i mit liv.”

Da vi var kommet ind i kahytten, bøjede han sine knæ og bad en meget enkel bøn. Da han sluttede, tænkte jeg på at bede, men han lagde sin hånd på min skulder og sagde, at jeg ikke skulle bede.

”For det første”, sagde han, ”tror De ikke at Gud vil svare. For det andet tror jeg, at Han allerede har gjort det, og derfor behøver De ikke at bede om sagen.”

Jeg så på ham, og han sagde: ”Kaptajn, jeg har kendt min Herre i 57 år, og der har ikke været en eneste dag, hvor jeg ikke har haft foretræde hos min konge. Gå op, kaptajn, og De skal se at tågen er forsvundet”

Jeg gik op, og tågen var virkelig borte.

Lørdag eftermiddag var Georg Müller i Quebec og kunne udføre sin opgave.

